

Nr 71.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning angående fortsatt tillämpning av förordningen den 17 maj 1923 om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror; given Stockholms slott den 22 februari 1924.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till förordning angående fortsatt tillämpning av förordningen den 17 maj 1923 (nr 113) om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror.

GUSTAF.

K. J. Beskow.

Förslag

till

förordning angående fortsatt tillämpning av förordningen den 17 maj 1923 (nr 113) om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror.

Härigenom förordnas, att förordningen den 17 maj 1923 om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror skall äga fortsatt tillämpning till och med den 30 juni 1925.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 22 februari 1924.*

Närvarande:

Statsministern TRYGGER, ministern för utrikes ärendena friherre MARKS VON WÜRTEMBERG, statsråden MALM, EKEBERG, BESKOW, MALMROTH, HASSELROT, STRIDSBERG, LÜBECK, CLASON, WOHLIN, PETTERSSON.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Beskow, anför:

Med en till 1919 års lagtima riksdag avgiven proposition, nr 251, framlade Kungl. Maj:t förslag till förordning om en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror. Propositionen avstyrktes av bevillningsutskottet, men riksdagen antog ett på bevillningsutskottets föranstaltande omarbetat förslag i ämnet. Förordning utfärdades den 11 juli 1919 (nr 401).

I proposition, nr 47, till 1920 års riksdag avgav Kungl. Maj:t förslag angående fortsatt tillämpning av nyssnämnda förordning till utgången av år 1921. Även detta förslag avstyrktes av bevillningsutskottet men bifölls av riksdagen, varefter Kungl. Maj:t den 28 maj 1920 utfärdade förordning i ämnet (nr 224).

Vid föredragning den 7 januari 1921 i statsrådet av förslag till inkomstberäkning för år 1922 yttrade dåvarande chefen för finansdepartementet, att i betraktande av den jämförelsevis obetydliga inkomst, som denna skatt kunde beräknas giva för år 1922, och då beloppet med de vikande konjunkturerna torde komma att ytterligare nedgå, samt då kontrollen med avseende å skattens uttagande syntes lämna åtskilligt övrigt att önska och dessutom ställde sig jämförelsevis dyrbar i förhållande till de belopp, som inflöto, skäl knappast syntes förefinnas att vidare bibehålla ifrågasvarande skatteform. Förslag i ämnet framlades sålunda icke av Kungl. Maj:t till 1921 års riksdag. I enlighet med ett motionsvis framställt yrkande beslöt emellertid riksdagen utsträckning av förordningens giltighet till utgången av år 1922. Förordning utfärdades den 29 juni 1921 (nr 416).

Någon proposition angående berörda förordnings fortsatta tillämpning förelades ej heller 1922 års riksdag. Emellertid föreslog bevillningsutskottet med användande av sin initiativrätt, att förordningen skulle förlänas fortsatt giltighet till utgången av år 1923. Detta förslag bifölls av riksdagen. Den 21 juni 1922 utfärdades förordning i ämnet (nr 328).

Då riksdagen sålunda upprepade gånger beslutat förlängning av förordningen rörande en särskild stämpelavgift vid köp m. m. av vissa lyxvaror,

uppdrog min företrädare i ämbetet åt kanslirådet i finansdepartementet A. Nordlindh, vilken inom departementet verkställt utredning och avgivit betänkande med förslag angående en allmän lyxbeskattning, att utarbeta en promemoria angående frågan om den form, i vilken berörda förordning skulle kunna erhålla fortsatt giltighet även efter 1923 års utgång. Den av kanslirådet Nordlindh i anledning härav utarbetade promemorian jämte utkast till författning i ämnet lades till grund för det med proposition nr 199 till 1923 års riksdag framlagda förslaget till förordning om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror. Vid anmälan inför Kungl. Maj:t av berörda proposition yttrade departementschefen bland annat, att han väl skänkte sin anslutning till principen, att ren lyxkonsumtion borde vara föremål för en särskilt hög beskattning, men att han måste ställa sig betänksam mot en skatt, som inbragte så obetydligt i förhållande till uppbörds- och kontrollkostnaden. I enlighet med bevillningsutskottets hemställan biföll riksdagen denna proposition, och den i ämnet utfärdade förordningen är dagtecknad den 17 maj 1923 (nr 113).

Den nya förordningen i ämnet skiljer sig från den äldre i huvudsak därutinnan, att kontrollen med avseende å skattens behöriga utgörande i viss mån omlagts. Däremot upptager den nya förordningen icke en i förutberörda promemoria förordad viss utvidgning av området för beskattningen. Frågan om utökning överhuvudtaget av den grupp av föremål, som skatten avser, ansågs böra anstå i avbidan på prövningen av det nya kontrollsystemets verkningar. En närmare redogörelse för de ändrade bestämmelserna och skälen därför återfinnes i det utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för den 16 mars 1923, som fogats vid berörda proposition, nr 199, och till vilket jag tillåter mig att hänvisa.

Avkastningen av ifrågavarande skatt har även under sistförflutna år varit synnerligen obetydlig. Enligt av generalpoststyrelsens andra byrå meddelade uppgifter hava beloppen av försålda lyxstämplar utgjort

*Departements-
chefen.*

år 1919 ¹	kr. 122,505	år 1922	kr. 44,235
» 1920.....	» 210,225	» 1923 ²	» 47,420.
» 1921.....	» 92,895		

Kontrollkostnaderna torde uppgå till ungefär 10,000 kronor årligen.

I likhet med min företrädare i ämbetet måste jag ställa mig betänksam mot denna skatt, som inbringar så obetydligt i förhållande till uppbörds- och kontrollkostnaden. Då emellertid den nya förordningen ännu icke varit i tillämpning mera än halvannan månad och någon erfarenhet beträffande det ändrade kontrollsystemets verkningar sålunda icke kunnat vinnas, torde det vara riktigast, att förordningen, som gäller till utgången av

¹ Då författningen trädde i kraft den 1 september 1919. avser uppgiften för år 1919 endast månaderna september—december.

² Uppgiften för detta år är preliminär.

innevarande år, erhåller förlängd giltighet; och anser jag, särskilt med hänsyn till tiden för budgetårets ingång, att giltighetstiden nu bestämmas att utgå den 30 juni 1925. Därigenom vinnes tillika, att, därest ändring i beskattningen med stöd av vunnen erfarenhet skulle anses önskvärd, sådan ändring lämpligen skulle kunna genomföras jämförelsevis tidigt efter beslutets fattande.

Sedan departementschefen härefter uppläst ett inom finansdepartementet utarbetat förslag till förordning angående fortsatt tillämpning av förordningen den 17 maj 1923 (nr 113) om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror, hemställer departementschefen, att Kungl. Maj:t måtte i proposition till riksdagen föreslå riksdagen att antaga nämnda förslag.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen behagar Hans Maj:t Konungen bifalla och förordnar, att proposition av den lydelse, bil. litt. vid detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

Gunnar Grip.